

Họ và tên: Lớp: 4A

PHIẾU ÔN TIẾNG VIỆT CUỐI HỌC KÌ 1

I. Đọc văn bản sau:

Nói lời cổ vũ

Một cậu bé người Ba Lan muốn học đàn dương cầm, thế nhưng cha cậu bảo mấy ngón tay của cậu múp míp và ngắn quá, không thể nào chơi đàn hay được. Ông khuyên cậu hãy thử học chơi kèn, thế rồi sau đó một nhạc công chuyên nghiệp lại nói rằng cậu không có được đôi môi thích hợp.

Một ngày kia, cậu được gặp gỡ nhạc sĩ dương cầm lừng danh An-tôn Ru-bin-xtên. Con người nổi tiếng này đã trao cho cậu một lời khích lệ mà trước đây cậu chưa từng được nghe: "Này chú bé, chú có thể chơi pi-a-nô được đấy! Ta nghĩ là chú có thể chơi được nếu như chú chịu khó luyện tập 7 tiếng mỗi ngày."

Ôi chao, đó mới thực là nguồn động viên lớn lao mà cậu cần đến. Ru-bin-xtên vĩ đại đã bảo là cậu có thể chơi đàn được! Cậu sẽ phải bỏ rất nhiều thời gian để luyện tập nếu muốn chơi đàn, nhưng mà cậu có thể chơi được! Thậm chí có thể chơi giỏi! An-tôn Ru-bin-xtên đã nói như vậy mà!

Cậu bé về miệt mài tập luyện, cậu bỏ ra nhiều giờ mỗi ngày, và sau nhiều năm, công lao khó nhọc của cậu đã được tặng thưởng: Gian Pa-đơ-riêu-xki trở thành một trong những nghệ sĩ dương cầm lừng danh nhất thời bấy giờ. Một lời động viên đơn giản đã mang đến nội lực làm bùng lên ngọn lửa đam mê trong lòng một cậu bé, ngọn lửa ấy vẫn cháy sáng mãi trong nhiều năm trời.

Hãy nhớ rằng những lời động viên mà bạn đang trao gửi hôm nay đôi khi làm thay đổi được mãi mãi một cuộc đời của người đã đón nhận nó.

(Theo Thu Hà)

II. Câu hỏi tìm hiểu bài:

Câu 1: Cậu bé người Ba Lan trong câu chuyện đã thử học chơi những nhạc cụ nào?

- A. Ghi ta, dương cầm
- B. Dương cầm, kèn
- C. Ghi ta, kèn
- D. Kèn, trống

Câu 2: Vì sao người cha khuyên cậu không nên học đàn dương cầm?

- A. Vì cậu không biết cảm thụ âm nhạc.
- B. Vì cậu không có đôi môi thích hợp.
- C. Vì các ngón tay của cậu múp míp và ngắn quá.
- D. Vì thính giác của cậu không tốt.

Câu 3: Nhạc công chuyên nghiệp đã nói gì khi cậu bé học chơi kèn?

- A. Tay của cậu múp míp và ngắn quá.
- B. Thính giác của cậu không chịu được âm thanh của tiếng kèn.
- C. Cậu không có đôi môi thích hợp.
- D. Cậu không có năng khiếu.

Câu 4: Nhạc sĩ dương cầm lừng danh An-tôn Ru-bin-xtên đã nói gì với cậu bé?

- A. Này chú bé, chú có thể chơi pi-a-nô được đấy! Ta nghĩ là chú có thể chơi được nếu như chú chịu khó luyện tập 7 tiếng mỗi ngày.
- B. Này chú bé, chú có thể chơi pi-a-nô được đấy! Ta có thể dạy chú, cho tới khi chú thành tài.
- C. Này chú bé, chú có thể chơi pi-a-nô được đấy! Ta sẽ nhờ một nhạc sĩ dương cầm nổi tiếng dạy cho chú mỗi ngày 7 tiếng.
- D. Này chú bé, chú có thể chơi pi-a-nô được đấy! Sau này chú sẽ trở thành một nhạc sĩ dương cầm lừng danh.

Câu 5: Theo em, nguyên nhân nào khiến cho chú bé trở thành một nhạc sĩ dương cầm lừng danh?

- A. Vì cậu bé có năng khiếu thiên bẩm.
- B. Vì nhờ có lời cổ vũ của nghệ sĩ Pi-a-nô An-tôn Ru-bin-xtên.
- C. Vì cậu bé tìm được một thầy giáo giỏi.
- D. Vì lời động viên lớn lao của nghệ sĩ Pi-a-nô An-tôn Ru-bin-xtên đã khiến cậu tự tin và luyện tập miệt mài.

Câu 6: Em rút ra được bài học gì từ câu chuyện trên?

Câu hỏi 5: Tìm và viết lại tính từ trong câu sau: "**Ru-bin-xtên vĩ đại đã bảo là cậu có thể chơi đàn được!**"

Tính từ là:

Câu hỏi 6: Từ "**lừng danh**" trong đoạn văn đồng nghĩa với từ nào sau đây?

- a. Nổi tiếng
- b. Khiêm tốn
- c. Bình thường
- d. Bất tài

Câu 7: Khi phải đối mặt với khó khăn trong cuộc sống, em thường nhận được sự động viên, khích lệ từ ai? Em hãy thuật lại một trải nghiệm mà lời động viên của người đó đã giúp em vượt qua thử thách đó.

Câu 8: Em hãy sử dụng biện pháp nhân hóa và tính từ để miêu tả sự vật trong bức tranh dưới đây:

